

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 7 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų derinimas — Direktyva 2004/48/EB — Intelektinės nuosavybės teisių gynimas — Sąvoka „tarpininkas, kurio paslaugomis naudojamosi pažeidžiant intelektinės nuosavybės teisę“ — Prekybos vietas subnuomojantys dengtos turgavietės nuomininkai — Galimybė šiam nuomininkui taikyti draudimą — 11 straipsnis“

Byloje C-494/15

dėl 2015 m. rugpjūčio 25 d. *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis Teismas, Čekijos Respublika) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. rugsėjo 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Tommy Hilfiger Licensing LLC,

Urban Trends Trading BV,

Rado Uhren AG,

Facton Kft.,

Lacoste SA,

Burberry Ltd

prieš

Delta Center a.s.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: čekų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton Kft., Lacoste SA* ir *Burberry Ltd*, atstovaujama *advokátka* L. Neustupná,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vláčíl,
- Prancūzijos vyriausybės, D. Colas ir D. Segoin,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Wilman ir P. Němečková,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32, ir klaidų ištaisymas OL L 195, 2004, p. 16) 11 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton Kft., Lacoste SA, Burberry Ltd* ir *Delta Center a.s.* ginčą dėl draudimų, kuriuos ieškovės pagrindinėje byloje prašo nustatyti *Delta Center* tam, kad būtų apgintos jų intelektinės nuosavybės teisės.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 2004/48 10 ir 23 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„10) Šios direktyvos tikslas – suderinti [valstybių narių] teisės sistemas, kad vidaus rinkoje būtų užtikrintas aukštas, vienodas ir vieningas [intelektinės nuosavybės] apsaugos lygis.

<...>

- 23) <...> teisių turėtojams turėtų būti suteikta galimybė prašyti teismą uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojami [nustatyti draudimą tarpininkui, kurio paslaugomis tretieji asmenys naudojami] pažeisdami teisių turėtojo pramoninės nuosavybės teises. Tokio draudimo sąlygas ir procedūras turėtų nustatyti valstybių narių nacionaliniai teisės aktai. Autorių teisių ir gretutinių teisių pažeidimų srityje visapusiškas suderinimas jau yra numatytas [2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje] 2001/29/EB [dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230, ir klaidų ištaisymas OL L 314, 2008, p. 16)]. Todėl ši direktyva nepažeidžia Direktyvos 2001/29/EB 8 straipsnio 3 dalies nuostatų.“

- 4 Direktyvos 2004/48 2 straipsnio, kuriame apibrėžiama jos taikymo sritis, 1 dalyje nurodyta:

„Nepažeidžiant priemonių, kurios yra ar gali būti numatytos [Sąjungos] ar nacionalinės teisės aktuose, jei tokios priemonės yra palankesnės teisių turėtojams, šioje direktyvoje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai yra taikomi <...> visiems intelektinės nuosavybės teisių pažeidimams, numatytiems [Sąjungos] ir (arba) atitinkamos valstybės narės nacionaliniuose teisės aktuose.“

- 5 Direktyvos 2004/48 II skyrius „Priemonės, procedūros ir gynybos būdai“ apima šešis skirsnius, kurių pirmajame „Bendrosios nuostatos“ yra 3 straipsnis, kuriame nurodyta:

„1. Valstybės narės numato priemones, procedūras ir gynybos būdus, būtinus užtikrinti intelektinės nuosavybės teisių, kurioms taikoma ši direktyva, vykdymą. Tos priemonės, procedūros ir gynybos būdai turi būti sąžiningi, teisingi, neturi būti komplikuoti ar brangūs, ar sukelti nepagrįstą vėlavimą ar delsimą.

2. Tos priemonės, procedūros ir gynybos būdai <...> turi būti veiksmingi, proporcingi ir atgrasantys; jie turi būti taikomi tokiu būdu, kad nebūtų sukuriamos kliūtys teisėtai prekybai <...>“

- 6 Direktyvos 2004/48 II skyriaus 5 skirsnis pavadintas „Priemonės pagal sprendimą dėl bylos esmės“. Jį sudaro 10 straipsnis „Atkuriamosios priemonės“, 11 straipsnis „Draudimai“ ir 12 straipsnis „Alternatyvios priemonės“.

- 7 Direktyvos 2004/48 11 straipsnyje nurodyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos teismo sprendimą dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo teismo institucijos galėtų pažeidėjui taikyti draudimą tęsti pažeidimą. Jei tai yra numatyta nacionalinėje teisėje, už tokio draudimo nesilaikymą, jeigu reikalinga, skiriama pakartotinė nuobauda [periodinė bauda], siekiant priversti jo laikytis. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad teisių turėtojai galėtų prašyti taikyti tokį draudimą, nepažeidžiant Direktyvos 2001/29/EB 8 straipsnio 3 dalies, tarpininkams, kurių paslaugomis naudojasi trečiasis asmuo, pažeisdamas intelektinės nuosavybės teises.“

- 8 Minėtos Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad teisių turėtojai turėtų galimybes prašyti teismo draudimo tarpininkams, kurių paslaugomis tretieji asmenys naudojami autorių teisėms ar gretutinėms teisėms pažeisti.“

Čekijos teisė

- 9 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Direktyvos 2004/48 11 straipsnis į Čekijos teisę perkeltas *Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví* (Įstatymas Nr. 221/2006 dėl pramoninės nuosavybės teisių gynimo, toliau – Įstatymas Nr. 221/2006) 4 straipsniu.

- 10 Įstatymo Nr. 221/2006 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„[Pramoninės nuosavybės] teisių pažeidimo atveju nukentėjęs asmuo gali prašyti teismo, kad šis įpareigotų pažeidėją nutraukti veiksmus, kuriais teisės pažeidžiamos arba gali būti pažeistos, ir pašalintų pasekmes <...>“

- 11 Pagal to paties straipsnio 3 dalį nukentėję asmenys taip pat gali teismo prašyti taikyti priemones „kiekvienam asmeniui, kurio priemonės ar paslaugas tretieji asmenys naudoja siekdami pažeisti jų teises.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 *Delta Center* yra turgavietės „Pražská tržnice“ nuomininkė (Prahos dengta turgavietė, Čekijos Respublika). Ji subnuomoja prekybininkams įvairias prekybos vietas. Su šiais prekybininkais sudarytose nuomos sutartyse nustatyta pareiga paisyti jų veiklai taikytinų teisės aktų. Be to, jiems buvo išdalyti lankstinukai čekų ir vietnamiečių kalbomis pavadinimu „Įspėjimas pardavėjams“. Šiame lankstinuke pabrėžiama, kad draudžiama parduoti klastotes, o šio draudimo nepaisymas gali lemti prekybos vietos nuomos sutarties nutraukimą.
- 13 Ieškovės pagrindinėje byloje gamina ir platina prekių ženklų pažymėtas prekes. Konstatavusios, kad jų prekių klastotės parduodamos šioje Prahos dengtoje turgavietėje, ieškovės kreipėsi į *Městský soud v Praze* (Prahos miesto apygardos teismas) prašydamos, be kita ko, *Delta Center* įpareigoti:
- susilaikyti nuo šios dengtos turgavietės prekybos vietų nuomos sutarčių sudarymo su asmenimis, kurių elgesys įsiteisėjusiu teisminių arba administracinių institucijų sprendimu pripažintas pažeidžiančiu arba galinčiu pažeisti ieškinyje nurodytų prekių ženklų saugomas teises, arba pratęsti jų galiojimą,
  - susilaikyti nuo tokių sutarčių sudarymo arba jų galiojimo pratęsimo, jeigu jose prekybininkui nenustatytas įpareigojimas nepažeisti ieškovių intelektinės nuosavybės teisių ir nėra sąlygos, pagal kurią *Delta Center* gali nutraukti sutartį, kai jos teisės pažeidžiamos arba gali būti pažeistos,
  - tam tikrais ieškovių apibrėžtais atvejais raštu atsiprašyti ir savo lėšomis paskelbti pranešimą dienraštyje *Hospodářské noviny*.
- 14 2012 m. vasario 28 d. sprendimu *Městský soud v Praze* (Prahos miesto apygardos teismas) atmetė šį ieškinį dėl įpareigojimų nustatymo. Manydamas, kad *Delta Center* yra „asmuo, kurio ištekliais ir paslaugomis naudojasi tretieji asmenys“, kaip tai suprantama pagal Įstatymo Nr. 221/2006 4 straipsnio 3 dalį, jis nusprendė, kad ieškovių teisės nebuvo arba negalėjo būti pažeistos, nes pirkėjams buvo aišku, jog aptariamoms prekėms yra klastotės, todėl ieškovės nėra nei jų gamintojos, nei platintojos.
- 15 Ieškovės pateikė dėl šio sprendimo apeliacinį skundą *Vrchní soud v Praze* (Prahos aukštasis teismas).
- 16 2012 m. gruodžio 5 d. sprendimu tas teismas, remdamasis kitokiais motyvais nei motyvai, kuriuos nurodė pirmasis teismas, patvirtino ieškinių dėl įpareigojimų nustatymo atmetimą. Jo nuomone, platus Įstatymo Nr. 221/2006 4 straipsnio 3 dalyje vartojamo žodžių junginio „priemonės arba paslaugos <...>“, kuriomis tretieji asmenys naudojami siekdami pažeisti“ ir Direktyvos 2004/48 11 straipsnyje vartojamo žodžio junginio „paslaugos <...>“, kuriomis trečiasis asmuo naudojasi pažeisdamas intelektinės nuosavybės teisę“ aiškinimas leistų susiklostyti absurdiškoms situacijoms, kai, pavyzdžiui, būtų manoma, kad prekybininko naudojimas elektra ar prekybos leidimo jam išdavimas yra priemonė, kuria gali būti pažeistos intelektinės nuosavybės teisės.
- 17 Ieškovės pateikė kasacinį skundą *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis Teismas).
- 18 Šis teismas pažymi, kad Įstatymo Nr. 221/2006 4 straipsnio 3 dalies formuluotė atitinka Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečio sakinio formuluotę, ir primena, kad nacionalinės teisės aktas, kuriuo perkeliama direktyva, turi būti aiškinamas kuo labiau atsižvelgiant į jos tekstą ir tikslą.
- 19 Todėl manydamas, kad jame nagrinėjamą ginčą reikia spręsti atsižvelgiant į Teisingumo Teismo 2011 m. liepos 12 d. Sprendime *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) pateiktą Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečio sakinio išaiškinimą, *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis Teismas) vis dėlto konstatavo, kad tokį aiškinimą lėmęs ginčas buvo susijęs su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais elektroninėje prekyvietėje. Todėl kyla klausimas, ar toks aiškinimas taikytinas ir tada, kai intelektinės nuosavybės teisės pažeistos realioje prekyvietėje.

20 Šiomis aplinkybėmis *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar asmuo, kuris yra išsinuomojęs turgavietės plotą ir įvairiems prekybininkams teikia naudoti prekystalius ir prekybos plotus, kuriuose gali stovėti prekystaliai, yra tarpininkas, kurio paslaugomis tretieji asmenys naudojami siekdami pažeisti intelektinės nuosavybės teises, kaip tai suprantama pagal Direktyvos [2004/48] 11 straipsnį?
2. Ar galima prieš asmenį, kuris yra išsinuomojęs turgavietės plotą ir atskiriems prekybininkams teikia naudoti prekystalius ir prekybos plotus, kuriuose gali stovėti prekystaliai, imtis priemonės, numatytos Direktyvos [2004/48] 11 straipsnyje, tokiomis pat sąlygomis, kokias Teisingumo Teismas suformulavo dėl priemonių taikymo elektroninės prekybos operatoriams [2011 m. liepos 12 d. Sprendime *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474)]?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 21 Pateikdamas pirmąjį prejudicinį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečias sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „tarpininkas, kurio paslaugomis trečiasis asmuo naudojami pažeisdamas intelektinės nuosavybės teisę“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apima dengtos turgavietės nuomininką, kuris subnuomoja įvairias šioje dengtoje turgavietėje esančias prekybos vietas prekybininkams, iš kurių kai kurie savo plotus naudoja prekybai prekių ženklu pažymėtų prekių klastotėmis.
- 22 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečias sakinytis, kaip ir Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalis, į kurią jame daroma nuoroda, įpareigoja valstybes nares užtikrinti, kad tarpininkas, kurio paslaugomis trečiasis asmuo naudojami siekdamas pažeisti intelektinės nuosavybės teisę, neatsižvelgiant į jo galimą asmeninę atsakomybę esant faktinėms aplinkybėms, dėl kurių kilo ginčas, galėtų būti įpareigotas imtis priemonių, kad nutrauktų šiuos pažeidimus, ir priemonių, skirtų naujų pažeidimų prevencijai (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 127–134 punktus ir 2011 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, 30 ir 31 punktus).
- 23 Tam, kad ūkio subjektas būtų kvalifikuojamas kaip tarpininkas, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, turi būti nustatyta, kad jis teikia paslaugą, kuria pasinaudoję vienas ar keli kiti asmenys gali pažeisti vieną ar kelias intelektinės nuosavybės teises; nereikia, kad toks subjektas palaikytų ypatingus santykius su tuo asmeniu ar asmenimis (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, 32 ir 35 punktus).
- 24 Tokiam kvalifikavimui neturi įtakos tai, kad minėtas ūkio subjektas teikia ne tik paslaugą, kuria trečiasis asmuo naudojami pažeisdamas intelektinės nuosavybės teisę.
- 25 Elektroninės prekybos srityje Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad prieigos tiekėjas, kuris užtikrina tik interneto prieigą, tačiau neteikia kitų paslaugų ir neatlieka kontrolės, teikia paslaugą, kuria trečiasis asmuo gali pasinaudoti tam, kad pažeistų intelektinės nuosavybės teisę, todėl turi būti kvalifikuojamas kaip „tarpininkas“ (šiuo klausimu žr. 2009 m. vasario 19 d. Nutarties *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, C-557/07, EU:C:2009:107, 43 punktą ir 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, 32 punktą).

- 26 Nagrinėjama atveju neginčijama, kad *Delta Center* yra dengtos turgavietės „Pražská tržnice“ nuomininkė ir vykdo ekonominę veiklą, t. y. subnuomoja šioje dengtoje turgavietėje esančias prekybos vietas. Tokia mokama veikla yra paslaugų teikimas.
- 27 Taip pat neginčijama, kad kai kurie prekybininkai, kuriems *Delta Center* subnuomoja šias prekybos vietas, naudojami jomis siūlydami minėtos dengtos turgavietės lankytojams prekių ženklų pažymėtų prekių klastotes.
- 28 Nenagrinėjant, ar kiti paslaugų teikėjai, pavyzdžiui, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą hipotetiškai paminėti tiekėjai, tiekiantys pažeidėjams elektrą, patenka į Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečio sakinio taikymo sritį, reikia konstatuoti, kad bet kuriuo atveju subjektas, teikiantis tretiesiems asmenims turgavietės plotų nuomos arba subnuomos paslaugą (dėl to tie asmenys turi galimybę naudotis šia vieta ir prekiauti joje prekių ženklų pažymėtų prekių klastotėmis), turi būti kvalifikuojamas kaip „tarpininkas, kurio paslaugomis trečiasis asmuo naudojami pažeisdamas intelektinės nuosavybės teisę“, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.
- 29 Aplinkybė, ar suteikiama prekybos vieta yra elektroninėje prekyvietėje ar realioje prekyvietėje, pavyzdžiui, dengtoje turgavietėje, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės. Iš tiesų Direktyvoje 2004/48 nenumatyta, kad jos taikymo sritys apsiriboja tik elektronine prekyba. Be to, šios direktyvos 10 konstatuojamojoje dalyje paskelbtas tikslas – vidaus rinkoje užtikrinti aukštą, vienodą ir vieningą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį – iš esmės nutoltų, jei subjektui, kuris trečiajam asmeniui suteikia galimybę pasinaudoti realia prekybos vieta, pavyzdžiui, kaip nurodyta pagrindinėje byloje, kurioje šie tretieji asmenys prekiauja prekių ženklų pažymėtų prekių klastotėmis, negalėtų būti taikomi minėtos direktyvos 11 straipsnio trečiame sakinyje numatyti draudimai.
- 30 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečiasis sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „tarpininkas, kurio paslaugomis trečiasis asmuo naudojami pažeisdamas intelektinės nuosavybės teisę“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apima dengtos turgavietės nuomininką, kuris subnuomoja įvairias šioje dengtoje turgavietėje esančias prekybos vietas prekybininkams, iš kurių kai kurie savo plotus naudoja prekybai prekių ženklų pažymėtų prekių klastotėmis.

Dėl antrojo klausimo

- 31 Pateikdamas antrąjį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečiasis sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad sąlygos, kuriomis dengtos turgavietės prekybos vietų nuomos paslaugą teikiančiam tarpininkui taikomas draudimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra tapačios 2011 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendime *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) nurodytoms sąlygoms, susijusioms su draudimais, kurie tarpininkams gali būti taikomi elektroninėje prekyvietėje.
- 32 To sprendimo 135 punkte Teisingumo Teismas, remdamasis Direktyvos 2004/48 23 konstatuojamąja dalimi, visų pirma konstatavo, kad draudimų, kuriuos valstybės narės turi numatyti pagal šios direktyvos 11 straipsnio trečiąjį sakinį, taisyklės, kaip antai susijusios su tenkintinomis sąlygomis ir taikytinomis procedūromis, turėtų būti nustatytos nacionalinėje teisėje.
- 33 Paskui jis pažymėjo, kad šios nacionalinės teisės normos turi būti surašytos taip, kad būtų įgyvendinti Direktyva 2004/48 siejami tikslai. Siekiant šio tikslo ir pagal šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalį draudimai turi būti veiksmingi ir atgrasomi (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 136 punktas).

- 34 Galiausiai Teisingumo Teismas nusprendė, kad draudimai turi būti teisingi ir proporcingi. Todėl jie neturi būti pernelyg brangūs ir neturi kurti kliūčių teisėtai prekybai. Be to, negali būti reikalaujama, kad tarpininkas vykdytų bendrą ir nuolatinę savo klientų priežiūrą. Vis dėlto tarpininkas gali būti įpareigotas imtis priemonių, padedančių išvengti naujų to paties prekybininko to paties pobūdžio pažeidimų (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 138–141 punktus).
- 35 Teisingumo Teismas taip pat teigė, kad bet koks draudimas pagal Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečią sakinį gali būti taikomas tik tuo atveju, jei juo užtikrinama teisinga intelektinės nuosavybės apsaugos ir teisėtos prekybos kliūčių nebuvimo pusiausvyra (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 143 punktą).
- 36 Nors iš tiesų byloje, kurioje priimtas 2011 m. liepos 12 d. Sprendimas *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474), Teisingumo Teismas turėjo aiškinti Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečią sakinį nagrinėdamas draudimus, kurie tarpininkui gali būti taikomi elektroninėje prekyvietėje, jis išaiškino šį straipsnį atsižvelgdamas į šios direktyvos 3 straipsnyje išdėstytas bendras nuostatas ir nepateikdamas konkrečių argumentų dėl aptariamąsias prekyvietės pobūdžio. Beje, iš to 3 straipsnio neišplaukia išvada, kad jo taikymo sritis apsiriboja situacijomis, kurios gali susiklostyti elektroninėse prekyvietėse. Be to, iš minėto 3 straipsnio teksto matyti, kad jis taikomas visoms minėtoje direktyvoje numatytoms priemonėms, įskaitant priemones, numatytas jos 11 straipsnio 3 dalyje.
- 37 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečias sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad sąlygos, kuriomis dengtos turgavietės prekybos vietų nuomos paslauga teikiančiam tarpininkui taikomas draudimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra tapačios 2011 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendime *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) nurodytoms sąlygoms, susijusioms su draudimais, kurie tarpininkams gali būti taikomi elektroninėje prekyvietėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo 11 straipsnio trečias sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „tarpininkas, kurio paslaugomis trečiasis asmuo naudojasi pažeisdamas intelektinės nuosavybės teisę“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apima dengtos turgavietės nuomininką, kuris subnuomoja įvairias šioje dengtoje turgavietėje esančias prekybos vietas prekybininkams, iš kurių kai kurie savo plotus naudoja prekybai prekių ženklų pažymėtų prekių klastotėmis.**
- 2. Direktyvos 2004/48 11 straipsnio trečias sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad sąlygos, kuriomis dengtos turgavietės prekybos vietų nuomos paslauga teikiančiam tarpininkui taikomas draudimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra tapačios 2011 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendime *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) nurodytoms sąlygoms, susijusioms su draudimais, kurie tarpininkams gali būti taikomi elektroninėje prekyvietėje.**

Parašai.

